

Örtrik allund

Definition.

Lundartade, aldominerade bestånd som uppkommit genom naturlig föryngring på friska eller fuktiga marker som antingen kan antas ha varit kontinuerligt bevuxna med al i flera trädgenerationer eller uppstått i direkt anslutning till sådana kontinuerligt albevuxna marker. Omfattar inte skog som betecknas som sumpskog. Fältskiktet är av hög- eller lågörtstyp. Det finns ofta ett rörligt markvatten i denna nyckelbiotop.



Kännetecken.

Biotopen utgörs av bland annat alstrandskogar på frisk till fuktig mark och gamla albevuxna slätterängar på forna inägomarker. Biotopen finns till exempel längs med norrländska älvdalar i anslutning till jordbruksbygd, men också längs vattendrag i södra delen av landet. Idag är de tidigare fodermarkerna sekundära lövnaturskogar av lundkaraktär.

I sena successionsstadier har dessa miljöer ett stort inslag av död ved. Bestånden har en utmärkande örtrikedom som betingas av näringsrik eller kalkrik mark samt ofta ett rörligt markvatten i sluttande terräng. I norra Sverige representeras biotopen främst av gråallundar medan det i söder motsvaras av lundar med gråal eller klibbal.

Signalarter.

Svart trolldruva, ormbär, dvärghäxört, glansfläck, alflugsvamp, alsopp, små fjällskivlingar, tulpanskål med flera. Se också boken Signalarter, sid. 40–41 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Alskog, allöväng.